

psychologische en sociale hulp te bieden aan druggebruikers die op dat ogenblik door het bestaande hulpverleningsaanbod niet of onvoldoende bereikt worden.

Het eerste centrum, dat van Gent, ging van start op 1 januari 1997. Later volgden respectievelijk Antwerpen, Genk, Charleroi, Luik, Bergen en Oostende. Het Actieplan Toxicomanie-Drugs (1995) voorzag, naast de oprichting van de MSOC's, tevens een evaluatie van de werking van de centra. Dit evaluatieonderzoek ging van start op 1 april 1999 en wordt gevoerd door vier Belgische universiteiten: de Université Libre de Bruxelles, met als promotor en coördinator Prof. I. PELC (Laboratoire de Psychologie Médicale, d'Alcoologie en de Toxicomanie), de Katholieke Universiteit Leuven, met als promotor Prof. Dr. J. CASSELMAN (Onderzoekscentrum Gerechtelijke Geestelijke Gezondheidszorg), de Universiteit Gent, promotor Prof. Dr. B. DE RUYVER (Onderzoeksgroep Drugbeleid, Strafrechtelijk beleid en Internationale criminaliteit) en de Université de Liège, promotor Prof. Dr. A. NOIRFALISE (Département de Toxicologie et Bromatologie).

Tijdens het tweede jaar durende onderzoek zal in een eerste fase de epidemiologie van het problematisch druggebruik in de geografische regio's waarbinnen de MSOC's functioneren, opgesteld worden. Vervolgens zal de werking van de MSOC's geëvalueerd worden, niet enkel ten aanzien van hun cliënten, maar ook ten aanzien van andere (drug)hulpvoorzieningen binnen het netwerk, door middel van een proces- en een effectevaluatie. Een synthese van de onderzoeksresultaten, vergezeld van aanbevelingen naar het beleid toe, wordt verwacht tegen februari-maart 2001.

Karolien MEUWISSEN
Wetenschappelijk medewerker KUL
Onderzoekscentrum Gerechtelijke Geestelijke
Gezondheidszorg

Criminografische basisinformatie

Rapporten politiebeleidsondersteuning

Het vergelijkend rapport 1997-1998 op basis van de geïntegreerde interpolitiële criminaliteitsstatistiek.

Dit jaarrapport handelt over de door de politiediensten geregistreerde criminaliteit in België. Het

rapport omvat de gegevens voor het jaar 1998 en vergelijkt ze met deze van 1997. Het biedt de lezer op een duidelijke en precieze wijze de gegevens voor de hieronder vermelde misdrijfrubiek:

- diefstal en afpersing;
- gewelddadige misdrijven tegen de eigendommen;
- misdrijven tegen de lichamelijke integriteit;
- bedrogsmisdrijven tegen de eigendommen;
- verdovende middelen;
- misdrijven tegen de openbare veiligheid;
- aanranding van de eer of de goede naam van personen;
- misdrijven tegen de openbare trouw;
- milieumisdrijven;
- misdrijven tegen de wapenwetgeving;
- misdrijven tegen de vreemdelingenwetgeving;
- misdrijven tegen de seksuele moraal;
- misdrijven tegen het juridisch statuut van het kind;

De auteurs hebben getracht de gegevens te verduidelijken door ze in de vorm van tabellen, grafieken en kaarten weer te geven. Deze manier van voorstelling moet een meer visuele lezing van de cijferinformatie toelaten.

Het is de eerste keer dat het rapport de volgende twee variabelen, met name het object en de bestemming van de pleegplaats, in rekening brengt. De registratie van deze twee nieuwe variabelen is bij ministeriële omzendbrief sedert 1 januari 1998 verplichtend. Het rapport beschrijft ook de gegevens voor twee nieuwe criminele figuren: de woninginbraken en de diefstal in voertuigen. Deze dubbele inbreng laat toe de beschrijving van de diefstallen te verfijnen. Zelfs indien het rapport een voorstelling geeft van de belangrijkste trends in de door de politiediensten geregistreerde criminaliteit, is het toch belangrijk voor de geest te houden dat de gegevens in geen geval een exact beeld weergeven van de criminaliteit gepleegd op het Belgisch grondgebied en dit aangezien een groot aantal feiten niet ter kennis gebracht wordt aan de politiediensten. Desalniettemin blijft het een waardevol en noodzakelijk instrument voor de ontwikkeling van een beleid inzake de bestrijding van criminaliteit en onveiligheid en voor de politieorganisatie.

Rapport met betrekking tot de openbare ordehandhaving naar aanleiding van voetbalmatches - seizoen 1998-1999. Statistisch analyserapport. Het rapport behandelt de meest markante resultaten inzake openbare ordehandhaving in het voet-

balseizoen 1998-1999. Het bestudeert de voornaamste indicatoren in de evolutie van het hooliganisme bij de supporters van de eerste en tweede divisie (percentage van voetbalwedstrijden met incidenten, graad van incidenten per 10 matches, percentage van voetbalwedstrijden met gekwetsen). Verder maken de volgende thema's het voorwerp uit van een meer gedetailleerde analyse: de harde kernen, hooliganisme en Internet, de wedstrijden met rivaliserende harde kernen, de frequentie en de verspreiding van incidenten alsook hun aard.

Federaal rapport vijfhoeksoverleg – 1998.

Het lokale en de provinciale vijfhoeksoverleg moeten jaarlijks het voorwerp uitmaken van een federaal rapport - en dit in navolging het Koninklijk Besluit van 10 april 1995, houdende de algemene regels van het vijfhoeksoverleg. Het rapport 1998 omvat vijf hoofdstukken. Het eerste betreft het lokaal vijfhoeksoverleg, de vergaderingen en de modaliteiten ervan alsook de inhoud van deze overlegvergaderingen. Het tweede hoofdstuk handelt over het provinciaal vijfhoeksoverleg en de belangrijke realisaties van deze overlegorganen. In het derde hoofdstuk staat een overzicht van de veiligheidscharters die op 1 juli 1999 door de lokale partners waren ondertekend. De nadruk wordt gelegd op de onveiligheidsfenomenen die in deze charters als krachtlijnen worden weerhouden. Het vierde hoofdstuk behandelt de verschillende fasen van de hervorming van de politiediensten, van de ondertekening van het Octopus-akkoord tot de stemming van de Wet van 7 decem-

ber 1998. De rol en de politie van het vijfhoeksoverleg doorheen de wijzigingen binnen het politielandschap worden erin geanalyseerd. In het laatste hoofdstuk worden enkele wetgevende initiatieven opgesomd die een invloed hebben op het vijfhoeksoverleg en/of de IPZ-werking.

Jaarlijks rapport met betrekking tot de morfologie van de politiediensten.

Het politielandschap evolueert van jaar tot jaar. Deze evoluties tracht de afdeling op de voet te volgen door elk jaar opnieuw de morfologische gegevens van de drie algemene politiediensten in België uit te geven. In het kader van de politiehervorming hebben deze gegevens een specifieke belang aangezien ze als basisgegevens gebruikt worden in de huidige reorganisatie. De delen opgenomen in het rapport hebben betrekking op de politieorganisatie: de effectieven van de politiediensten en van het administratief personeel (graden, sekse, leeftijd, bezettingsgraad, omringingscoëfficiënt); de logistiek van de politiediensten (infrastructuur, veiligheidsuitrusting, bewapening, communicatiemiddelen, informatica-uitrusting, verkeeruitrusting, ...); de budgetten (het gemeentelijk budget en het specifiek deel gereserveerd voor politie/justitie, met daarin een onderscheid tussen de personeelskosten, de investeringskosten en de werkingskosten). In alle rapporten worden de gegevens van de drie politiediensten voorgesteld op federaal, provinciaal niveau en op niveau van de Interpolitiezone.